

taler 20 Kr., og Ber Nielsen, som er lige saa god en Mand, kan altsaa betale det samme — stont han i Virkeligheden ikke er saa god en Mand. Dette ere vi nu ved at arbejde os bort fra omkring i Landkommunerne; vi have faaet Stattevedtægter, som ere meget fornuftige, og hvorigennem man kommer til en nogenlunde retfærdig Fordeling af Skatten, og der er ikke nogen Fare ved, at man kommer til at faa saadanne Statte-regler, som indeholde Hovedregler, for Paaligning af Skat; det betragter jeg tværtimod som en Fordel, og det maa man ganske vist have, naar man vil til en mellemkommunal Bestatning. Men derimod tror jeg ikke, man behøver at indskrænke det kommunale Raads nuværende Paaligningsret. Det ærede Medlem for Aalborg (Bramsen) ligesom ogsaa det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds (Bojsen) og den højtærede Minister have jo talt om, at det, som her foreligger, egentlig er et Stykke af den i sin Tid forelagte Næringslov, idet man i Næringsloven havde foreslaaget en saadan Afgift. Ja, det har jeg været meget klar over, og jeg har meget vel set det Forslag, som i sin Tid blev indbragt her af det ærede Medlem for Aalborg m. fl., og den over Forslaget afgivne foreløbige Betænkning. Men jeg har ogsaa set, at man skrev i denne Betænkning, at nu havde man opgivet Haabet om at faa en mellemkommunal Bestatning. Jeg har godt set, at dette Udvalg eller rettere de Medlemmer af Udvalget, som have skrevet den foreløbige Betænkning, staa ganske paa samme Standpunkt som det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds, idet de mente, at der ingen anden Udvej var end at tage et Forslag, som dette her; men jeg tror ikke, at man saadan straks skal opgibe Haabet og flynge sig til dette Forslag. Jeg tror nemlig, at ogsaa dette her vil komme til at strande, thi jeg gaar ud fra, som det ærede Medlem for Præsto jagde, at man ikke vil vedtage dette Forslag, uden at tage den kommunale Hartkornsbestatning op til Overvejelse. Men det er min Overbevisning, at man da vil møde saa mange Vanskeligheder, at det nok vil gaa med dette Forslag, ligesom det er gaaet med det Forslag, som vi have haft til Behandling i flere Aar, at det kommer til at gaa frem og tilbage mellem Tingene i 4—5—6 Aar, og saa staa vi igen og have intet. Thi det er jeg nemlig gaaet ud fra, som noget ganske uroffentligt, at Folketinget ikke vil være med til at vedtage dette Lovforslag uden at gøre Forsøg paa at faa Hartkornsbestatningen ind under Behandlingen. Det, som vi ønske ude paa Landet, er at komme bort fra Hartkornsbestatningen i Kommu-

nerne, fordi vi anse Hartkornet for et daarligt Grundlag for Bestatningen, og fordi de stigende Hartkornsskatter i Virkeligheden er en Ekspropriation af Ejendommene. Derfor mente jeg i sin Tid, at vi burde gaa til det gamle Grundlag, at Næringskommunerne skulle beskattes de Indtægter, som falde i Kommunerne, thi derigennem vil det være muligt at komme helt bort fra Hartkornsbestatningen, medens det Forslag, som det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds har fremsat om Stattefordelingen, sin undertiden vilde bringe en ganske lille Anpart fra den ene til den anden Kommune, men ikke vilde gøre det muligt at komme bort fra Hartkornsbestatningen i Kommunerne. Men naar det, vi arbejde paa, netop er at komme bort fra Hartkornsbestatningen og over til et retfærdigere Stattegrundlag, er det klart, at Folketinget maa tage disse Forhold op under denne Sags Behandling, og saa befrugter jeg — jeg ved det ikke bestemt, men jeg frygter for det — at vi ende paa en lignende Maaade, som vi have endt med de Forslag om den mellemkommunale Bestatning, som have været indbragte af det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds, nemlig saaledes, at man om nogle Aar holder den samme Tale over det: her staa vi ved en Fordefærd. Hvis det bliver Tilfældet, saa vilde disse Aar jo være spildte. Det var altsaa Grunden til, at jeg kom med denne Henstilling. Jeg siger ikke, at man ikke skal prøve paa det, hvis ærede Medlemmer her i Salen tro, at det er rigtigt at gøre denne Prøve, at føre Hartkornsbestatningen og alle disse Statteforhold for Landkommunernes Vedkommende ind paa dette Lovforslag, kan man jo gøre det, men jeg frygter for, at det vil tage en Ende som anthydet. Jeg siger altsaa ikke, at man ikke skal prøve det, men jeg kommer med den Henstilling, om man ikke samtidig skulde tage det gamle Spørgsmaal op til alvorlig Overvejelse, om man ikke skulde vende tilbage til det gamle Grundlag for Lovforslaene om mellemkommunal Bestatning, nemlig at lade Næringskommunen beskattes de Indtægter, som falde i Kommunen. Det var paa dette Grundlag, at Regeringen forelagde sit Forslag først i Halvfjerdsjerne, det var paa dette Grundlag, Folketinget vedtog et Forslag i Samlingen 1883—84, og det er det Grundlag, mener jeg, som Folketinget ikke tilfulde har prøvet, om det ikke kunde føres igennem. Saa længe dette ikke er Tilfældet, kan det ikke nytte, at man skriver i en foreløbig Betænkning, at man har opgivet Haabet om at gennemføre en mellemkommunal Bestatning; thi fordi man har prøvet paa et Grund-